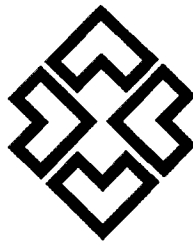

سَلَامٌ عَلَيْكَ

97147

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن
پژوهشکده ساختمان و مسکن

پایان نامه کارشناسی ارشد

مهندسی زلزله

در اطلاعات آنرا در دسترس
گنجینه

بهینه سازی قابهای خمشی مستوی به کمک الگوریتم ژنتیکی

۱۳۸۷ / ۱۵ / ۱۴

استاد راهنما:

دکتر علی کاوه

دانشجو:

امین عبدی تهرانی

زمستان ۸۱

۹۶۱۷۷

تاییدیه هیات داوران

آقای امین عبدی تهرانی پایان نامه کارشناسی ارشد ۶ واحدی خود را با عنوان «طراحی بهینه قاب‌های مستوی با استفاده از روش نیروها و الگوریتم ژنتیکی» در تاریخ ۲۹ / ۱۱ / ۱۳۸۱ رایه کردند. اعضای هیات داوران نسخه نهایی این پایان نامه را از نظر فرم و محتوی تایید و پذیرش آنرا برای تکمیل درجه کارشناسی ارشد رشته مهندسی عمران با گرایش مهندسی زلزله پیشنهاد می‌کنند.

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن
پژوهشکده ساختمان و مسکن

امضا	نام و نام خانوادگی	اعضای هیات داوران
	آقای دکتر علی کاوه	۱- استاد راهنما
	آقای دکتر	۲- استادان ممتحن
	آقای دکتر	
	آقای دکتر	۳- مدیر گروه (یا نماینده گروه تخصصی):

۱۳۸۷ / ۱۰ / ۱۳

کلیه حقوق اعم از چاپ و تکثیر، نسخه برداری، ترجمه و اقتباس برای
پژوهشکده ساختمان و مسکن محفوظ است.

تقدیم به همسر

قدردانی و تشکر

بدین وسیله از همه کسانی که در تهیه این پایان‌نامه مرا یاری کرده‌اند، تشکر و قدردانی می‌کنم. به ویژه از استاد گرامی جناب آقای دکتر کاوه که در تکمیل هر مرحله از کار از راهنمایی‌های مؤثر و راهگشای ایشان بهره‌مند شده‌ام، کمال تشکر و سپاس را دارم. از آقای مهندس کوشا و همکاران ایشان در مرکز کامپیوتر و خانم صادقی و همکاران ایشان در کتابخانه مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن سپاسگزارم. از سرکار خانم بصیری و سرکار خانم بهاریان سپاسگزارم که در تمام مراحل تحصیل اینجانب در پژوهشکده ساختمان و مسکن زحمات بسیاری را متحمل شدند.

چکیده

در این پایان نامه بهینه سازی قابهای خمشی مستوی، توسط الگوریتم ژنتیک مورد بررسی قرار گرفته است. در روش ارائه شده ابتدا سازه مورد نظر تحلیل می شود و سپس مرحله طراحی بهینه آن انجام می گردد. روش بکار گرفته شده برای تحلیل، روش نیروهاست و روش بهینه یابی الگوریتم ژنتیک می باشد. روش نیروها از این جهت مورد توجه است که ماتریس های لازم برای تحلیل سازه به خصوصیات مکانیکی بستگی ندارد و بدون تغییر در مراحل تکرار الگوریتم ژنتیک به کار می رود. علاوه بر این در روش نیروها درجه نامعینی استاتیکی مطرح است که در قیاس با درجه نامعینی کنماتیکی عموماً مقدار کمتری دارد و سرعت پردازش بالاتری رامهیا می سازد. الگوریتم ژنتیک نیز از آن جهت مورد توجه است که در بهینه یابی مسائل غیر پیوسته ابزاری توانا می باشد. الگوریتم ژنتیک با ایجاد تصادفی نسل اول و سپس تعیین شایستگی و امتیازدهی، پیوند وجهش اعضا انجام شده و سپس نسل بعدی را ایجاد می کند. این فرآیند به تعداد لازم تکرار می شود. الگوریتم ژنتیک علیرغم ماهیت تصادفی، نقاط بهینه را پیدا می کند.

در فصل اول روشهای بهینه یابی ارائه شده است. فصل دوم به توضیح روش نیروها در قابها و اهمیت تئوری گرافها در روش نیروها می پردازد. در فصل سوم الگوریتم ژنتیک مطرح شده است و فصل چهارم به مقایسه بین چند روش و نتایج آنها اختصاص یافته است.

فهرست

۱	۱- بهینه یابی و روش های آن
۱	۱-۱ مقدمه
۲	۲-۱ روش های بهینه یابی
۲	۱-۲-۱ روش شمارشی
۲	۲-۲-۱ روش محاسباتی
۴	۳-۲-۱ روش های تصادفی
۵	۳-۱ مقایسه اجمالی روش های بهینه یابی
۶	۴-۱ پیشینه الگوریتم ژنتیک
۸	۲- روش نیروها برای تحلیل قابها
۸	۱-۲ کلیات
۱۲	۲-۲ تعاریفی از گرافها
۱۲	۱-۲-۲ گرافها
۱۲	۲-۲-۲ چرخه در گراف
۱۲	۳-۲-۲ درخت
۱۳	۴-۲-۲ مجموعه پایه ای چرخه ها
۱۴	۳-۲ چگونگی تشکیل ماتریس های B_0 و B_1
۱۶	۴-۲ مثال
۲۰	۳- الگوریتم ژنتیک
۲۰	۱-۳ مقدمه
۲۲	۲-۳ نحوه عمل الگوریتم ژنتیک

۲۲	۱-۲-۳ تشکیل نسل اول
۲۳	۲-۲-۳ ارزش گذاری افراد یک نسل
۲۳	۳-۲-۳ امتیازدهی
۲۳	۴-۲-۳ انتخاب طبیعی
۲۳	۵-۲-۳ پیوند و جهش
۲۴	۳-۳ یک مثال
۲۷	۴-۳ چگونگی ساز و کار الگوریتم ژنتیک
۳۲	۵-۳ پیوند و الگوها
۳۳	۶-۳ پیوند با دو نقطه
۳۴	۷-۳ تئوری الگوها
۳۶	۸-۳ همگرایی زودرس
۳۷	۹-۳ محدودیتهای تئوری الگوها
۳۸	۱۰-۳ توابع برازندگی و جریمه
۴۰	۱۱-۳ دو روش برای انتخاب طبیعی
۴۱	۴- نتایج عددی
۴۱	۱-۴ الگوریتم برنامه کامپیوتری
۴۳	۲-۴ تابعهای مورد استفاده در الگوریتم ژنتیکی حاضر
۴۵	۳-۴ مثالهای حل شده
۶۲	نتیجه گیری
۶۴	پیوست ۱ پروفیلهای مورد استفاده

پیوست ۲ نرم افزار تحلیل و طراحی

۶۷

مراجع

۱۱۱

فصل اول

بهینه یابی و روش های آن

۱-۱ مقدمه

در سالهای اخیر با توجه به کاهش منابع طبیعی بشر مانند انرژی یا مواد معدنی نظیر آهن اهمیت استفاده مناسب از این محصولات خدادادی به طور روز افزون افزایش یافته است. در رشته های مختلف مهندسی نیز ارزش بسیاری برای بهترین طریقه مصرف و روشهای یافتن بهترین طرحها از این محصولات قائل شده اند.

بنابراین می توان گفت که نتیجه بهینه یابی در علوم مهندسی یافتن طرحی است که در ضمن ارضا اهداف مورد نظر کمترین مقدار منابع طبیعی مانند انرژی یا فولاد را داشته باشد. در مهندسی سازه نیز تمام تلاش بر این قرار می گیرد که سازه ای با ایمنی کافی و کمترین مقدار مصالح سازه ای طراحی شود.

بهینه‌یابی دارای دو بخش است: ۱- فرآیند پیشرفت ۲- نقاط بهینه.

فرآیند پیشرفت چگونگی رسیدن به نقاط بهینه را در بردارد و براین اساس روشهای متفاوت برای بهینه‌یابی وجود دارد:

۱- روشهای شمارشی: که اساس آنها بر شمارش است.

۲- روشهای محاسباتی: که از روشهای سعی و خطا یا صفر کردن گرادیان تابع استفاده می‌کند.

۳- روشهای تصادفی: که از قوانین احتمالاتی بهره می‌گیرد.

انتخاب هریک از این روشها بستگی به سرعت همگرایی آن روش در حل یک مساله خاص دارد. در ادامه این فصل شرح مختصری برای هر کدام از این روشها ارائه می‌شود.

نقاط بهینه جواب یا جوابهای روش بهینه‌یابی است، ولی نکته مهم در ان مورد این است که باید توجه داشته باشیم که رسیدن به بهترین جواب همیشه مقدور نیست و در مسائل پیچیده نزدیک شدن به جواب کلی (global) نیز قابل قبول است. در چنین مسائلی بهبود روش بهینه‌یابی برای نزدیکتر شدن به بهینه کلی و همچنین افزایش سرعت همگرایی همواره مورد توجه پژوهشگران بوده است.

۱-۲ روشهای بهینه‌یابی

۱-۲-۱ روش شمارشی: همانطور که از اسم این روش برمی‌آید روش شمارشی مبتنی بر مقایسه تک به تک اعضای یک مجموعه است؛ مثلاً برای پیدا کردن بلندقدترین دانش‌آموز یک کلاس کافی است که یک به یک آنها را با هم مقایسه کنیم. بنابراین می‌توان گفت این روش برای مسائلی کاربرد دارد که تعداد متغیرها کم باشد.

۱-۲-۲ روش محاسباتی: در این روش، مطلوب بدست آوردن یک بردار n متغیره از

پارامترهای طراحی است $X = X(x_1, x_2, x_3, \dots, x_n)$ که تابع مصرف $f(X)$ را تحت شرایط K

معادله m نامعادله به صورت زیر کمینه کند:

$$h_i(X) = h_i(x_1, x_2, \dots, x_n) = 0 \quad (1-1)$$

$$g_j(X) = g_j(x_1, x_2, \dots, x_n) \leq 0 \quad (2-1)$$

برای بهینه یابی از روش غیر مستقیم و روش مستقیم می توان استفاده کرد. در روش غیر

مستقیم نقاط غیر موضعی با استفاده از حل معادلات غیر خطی که از مساوی صفر قرار دادن

گرادیان تابع $f(X)$ بدست آمده است پیدا می شود. در روش مستقیم یک فرض اولیه از مقدار X

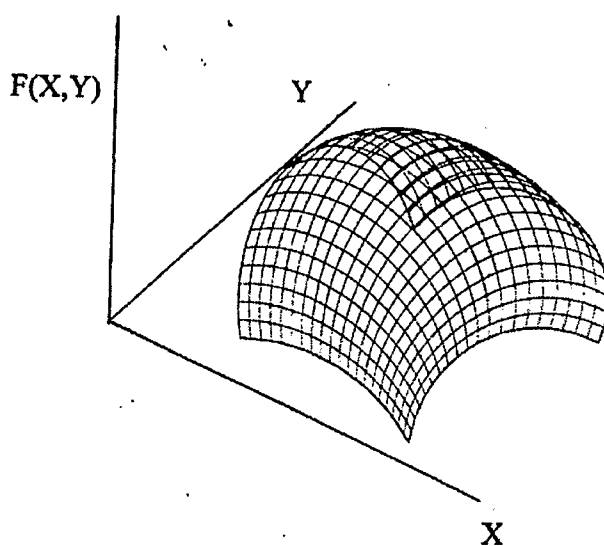
تخمین زده می شود و سپس با استفاده از سعی و خطا مقدار X که بتواند تابع $f(X)$ را کمینه یا

بیشینه کند محاسبه می گردد.

در این روش نقاط بیشینه یا کمینه محلی باعث ایجاد پاسخهای دور از جواب بهینه کلی می شود

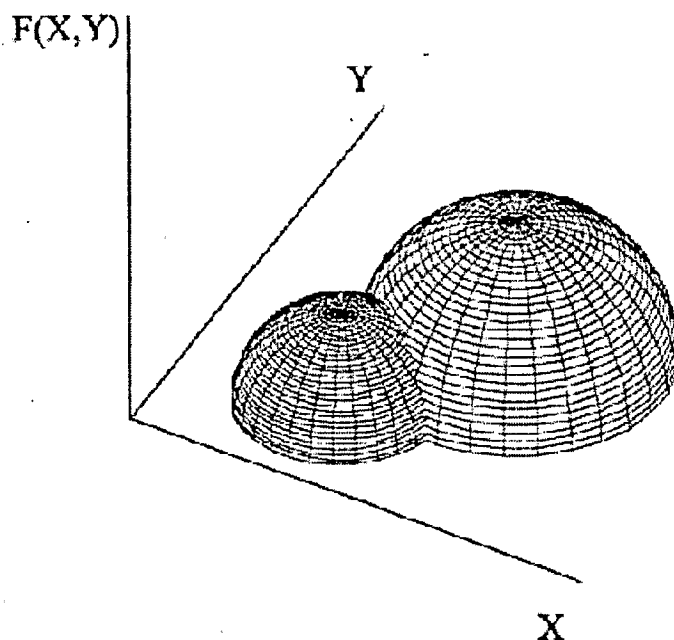
و علاوه بر این همیشه یک تابع هموار پیوسته مورد نیاز است. برای توضیح بیشتر باید به مسائل

موجود در طبیعت اشاره کرد که اصولاً دارای توابع غیر پیوسته (مانند سطح مقطع پروفیل های

۱-۱ تابعی با یک نقطه بحرانی.

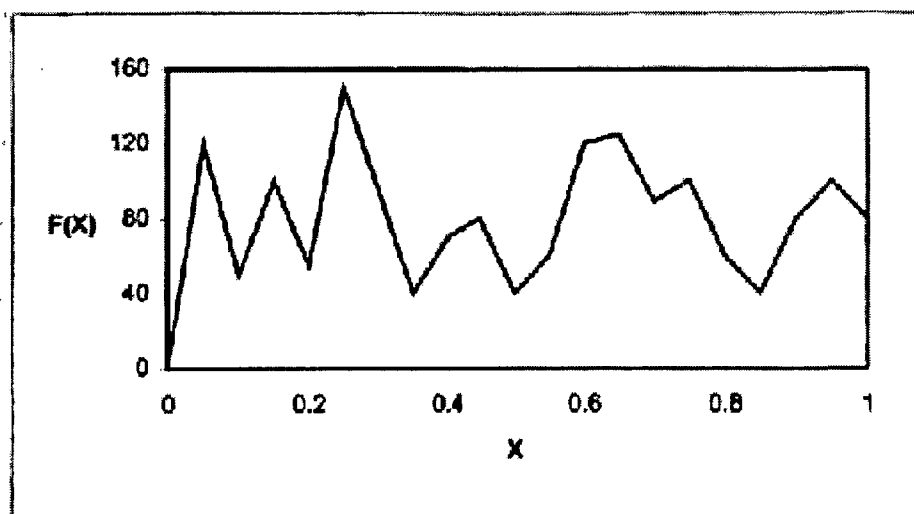
ساختمانی) و یا توابع با تغییرات قابل توجه می‌باشند. این موضوع مشتق‌گیری را غیر ممکن می‌کند و عملاً این روش کارایی خود را از دست می‌دهد. این دو ضعف روشهای محاسباتی را برای حل مسائل موجود در طبیعت غیرکارا می‌سازد.

شکل ۱-۲ تابعی با دو نقطه بحرانی.

در شکل (۱-۱) تابع هموار پیوسته با یک نقطه بحرانی نشان داده شده است. روشهای محاسباتی در چنین شرایطی کارایی لازم را دارند. در شکل (۲-۱) تابع نشان داده شده از دو نقطه بحرانی برخوردار است. چنین شرایطی کارایی روشهای محاسباتی را کاهش می‌دهد.

۱-۲-۳ روشهای تصادفی: این روش براساس انتخاب تصادفی برای رسیدن به جواب کار می‌کند. در این روشها احتمال انتخاب جوابهای نزدیک به جواب کلی افزایش می‌یابد و هرچه به جواب کلی نزدیکتر باشیم شانس بیشتری برای یافتن جواب کلی وجود دارد. برای مثال می‌توان از الگوریتم ژنتیک نام برد؛ در این الگوریتم پس از کدگذاری، متغیرهای مورد محاسبه به طور تصادفی

شکل ۱-۳ تابعی فرضی از متغیرهای طبیعی با ناپیوستگی و نقاط بحرانی متعدد.

انتخاب می‌گردند و در مراحل بعد با امتیازدهی، آنهایی که امتیاز کمتر دارند از گردونه رقابت حذف می‌شوند و آنهایی که دارای امتیاز بیشترند باقی می‌مانند. تغییرات در متغیرهای کدگذاری شده نیز به صورت تصادفی انجام می‌شود تا الگوریتم ژنتیک به جواب کلی نزدیک شود. همانطور که از این توضیح روشن است انتخاب تصادفی فقط ابزار کار روشهای تصادفی است و فرآیند پیشرفت را رهبری نمی‌کند.

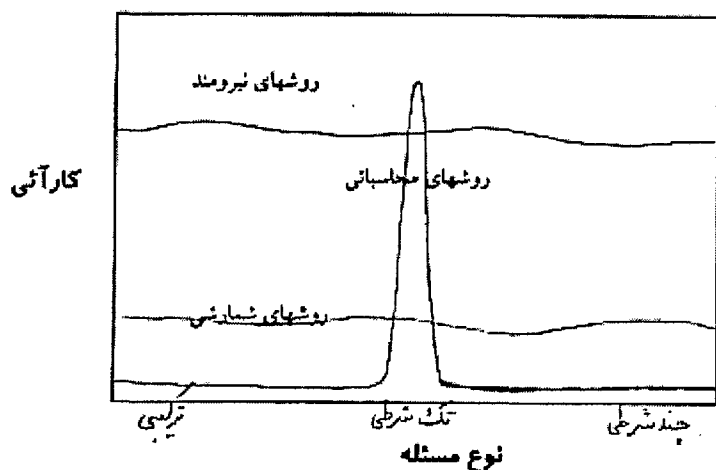
۱-۳ مقایسه اجمالی روشهای بهینه یابی

همانطور که قبلاً گفته شد روشهای شمارشی و محاسباتی دارای محدودیتهایی هستند و به همین دلیل جزء روشهای با کارایی کم محسوب می‌شوند. به‌رحال این به مفهوم آن نیست که این روشها بدون استفاده می‌باشند، بلکه در بسیاری از مسائل مهندسی روشهای مناسبی محسوب می‌شوند.

نمودار کارایی این روشها در شکل (۱-۴) نشان داده شده است.

روشهای شمارشی دارای کارایی کمی می‌باشند چه در مسائل چند شرطی و چه در مسائل تک شرطی یا ترکیبی. روشهای محاسباتی در برابر مسائل تک شرطی نیرومند هستند ولی در مقابل سایر مسائل کارایی لازم را ندارند، اما باید ذکر کرد که هر روشی برای منظور خاصی طراحی می‌شود و در شرایط مناسب، ممکن است بهترین راه حل باشند.

در الگوریتم ژنتیک تعداد شرطها مهم نیست و نقاط بحرانی موضعی نیز باعث توقف در ادامه فرآیند پیشرفت نمی‌شود، یعنی این روش در طیف وسیعی از مسائل کارایی لازم را دارد. در قسمت بعد با معرفی بیشتر این الگوریتم کارایی آنرا بیشتر بررسی می‌کنیم.

شکل ۱-۴ مقایسه روشهای بهینه‌یابی

۱-۴ پیشینه الگوریتم ژنتیک

الگوریتم ژنتیک در سال ۱۹۷۵ توسط گلدبرگ یافت و از دهه ۸۰ بیشتر مورد استفاده پژوهشگران قرار گرفت. در رابطه با بهینه‌سازی سازه‌ها می‌توان به کارهای راجیو و کریشنا مورثی، جنکینز و عادل اشاره کرد. راجیو و کریشنا مورثی الگوریتم ژنتیک را برای بهینه‌سازی سازه‌های مستوی به کاربرند. جنکینز نیز فضای جستجوی الگوریتم ژنتیک در سازه‌های مستوی را مورد بررسی قرار داد و بهترین تعداد اعضای یک نسل را تعیین کرد.

بررسی های دیگری در زمینه پیشرفت عملگرهای الگوریتم ژنتیک توسط تینگ یو چن و چونگ جی چن برای سازه های مستوی صورت گرفت و نتایج آن در سال ۱۹۹۷ منتشر گردید. در سال ۹۸ کمپ و پزشک، توابع برازندگی و جریمه متفاوت را برای قابهای مستوی امتحان کردند و بهترین آنها مشخص کردند. در سال ۲۰۰۱ گوت کووسکی و ایوانف نوع خاصی از عملگر جهش را مطرح کردند و در سال ۲۰۰۲ کاوه و کلات جاری تابع جریمه دینامیک و جستجوی محلی را به عنوان روشی برای بهتر کردن جوابهای الگوریتم ژنتیک ارائه دادند.

در فصل بعد فرمولبندی روش نیروها برای تحلیل قابها ارائه شده و در ادامه تئوری گرافها و کاربرد آنها در روش نیروها ارائه می شود. در فصل سوم، الگوریتم ژنتیک و تغییرات آن مورد بحث و بررسی قرار می گیرد. در فصل پایانی نتایج عددی و مثالها ارائه شده است.

فصل دوم

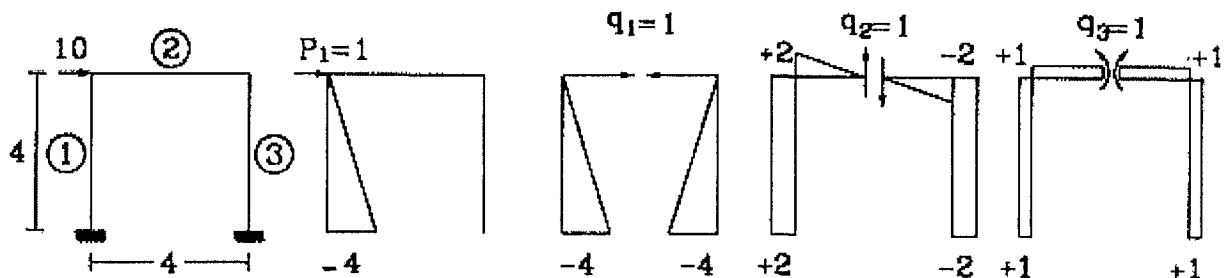
روش نیروها برای تحلیل قابها

در روش نیروها مجهولات، نیروی داخلی اعضای یک سازه می‌باشد. این روش توسط آرجایرس وکلسی پایه‌گذاری شد و از سال ۱۹۶۰ به طور گسترده مورد استفاده مهندسان قرار گرفته است. توسعه بیشتر آن توسط هندرسن و کاسل و دنکه و فلیپا و کاوه صورت گرفت و با پیدایش کامپیوترهای دیجیتال هرچه بیشتر به کار گرفته شد. با این وجود، توانایی‌های روش نیروها در مسائل بهینه‌یابی و یا تحلیل غیر خطی نادیده گرفته شده است.

۱-۲ کلیات

این روش به تعداد درجات نامعینی استاتیکی از نیروهای داخلی یا عکس‌العمل‌های تکیه‌گاهی به عنوان مجهولات اضافی انتخاب می‌کند. سپس با حذف قیود مربوط به مجهولات اضافی، سازه اصلی را از حالت نامعین استاتیکی به حالت معین استاتیکی تبدیل می‌کند.

برای مثال در شکل زیر اگر نیروهای داخلی q_1, q_2, q_3 به عنوان مجهولات اضافی انتخاب شوند، پس از حذف قیود مربوطه قاب مفروض از حالت سه درجه نامعین استاتیکی به سازه‌ای معین استاتیکی تبدیل می‌شود که علاوه بر نیروی خارجی که به آن وارد شده است، سه نیروی مجهول q_1, q_2, q_3 بر آن اثر می‌کند.

شکل ۱-۲ یک قاب با سه درجه نامعینی استاتیکی

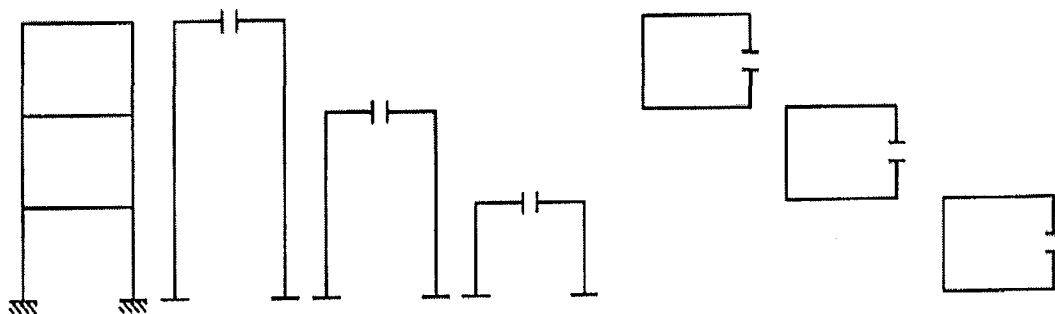
نیروی اعضا را در سازه نامعین می‌توان حاوی دو قسمت در نظر گرفت. قسمت اول حاوی نیروهای خارجی و قسمت دوم حاوی نیروهای حاصل از مجهولات اضافی می‌باشد. رابطه زیر از برهم‌نهی این دو قسمت، نیروهای اعضا را نتیجه می‌دهد:

$$r = B_0 p + B_1 q \quad (1-2)$$

در این رابطه p نشانگر بردار نیروهای خارجی وارد بر قاب، q بیانگر بردار مجهولات اضافی و r بردار نیروهای داخلی می‌باشد که هر کدام به ترتیب دارای ابعاد $3 \times n_{cycle}$ (تعداد مجهولات اضافی) و $3 \times n_1$ (تعداد گره‌های بارگذاری شده) و $3 \times n_e$ (تعداد اعضای سازه) هستند. همانطور که ملاحظه می‌شود بخش اول $B_0 \times p$ که حل خصوصی نامیده می‌شود، میزان تأثیر نیروهای خارجی در نیروهای داخلی اعضا را نشان می‌دهد؛ این تأثیر به کمک ماتریس B_0 که دارای ابعاد $3 \times n_e \times 3 \times n_1$ است، بیان می‌شود. در واقع این قست از حل مسئله تامین کننده تعادل سازه در برابر نیروهای خارجی است. بخش دوم $B_1 \times q$ تأثیر نیروهای حاصل از مجهولات اضافی را نشان می‌دهد که حل مکمل نامیده می‌شود. ضرایب ماتریس B_1 این اثر را به اعضا منتقل می‌کند. این حل از تعادل در هر مجموعه مستقل به تعداد درجه نامعینی از سیستمهای خود متعادل می‌تواند

بدست آید. برای نمونه می‌توان قاب سه طبقه شکل (۲-۲) را در نظر گرفت. در این قاب دو مجموعه از سیستم‌های خود متعادل نشان داده شده‌اند که هر دو می‌تواند برای حل مکمل به کار گرفته شود، ولی باید توجه داشت که سیستمی که دارای سیکل‌های کوتاه‌تر است منجر به ماتریس نرمی پر صفرتری خواهد شد [1].

در واقع روش نیروها با برهم‌نهی اثرات نیروهای خارجی و نیروهای مربوط به مجهولات اضافی نتیجه میشوند.

شکل ۲-۲ قاب سه طبقه با دو مجموعه از چرخه‌های مستقل

برای قاب شکل (۱-۲) ماتریسهای B_0 و B_1 به صورت زیر بدست می‌آیند:

در گام بعد روش نیروها از سازگاری تغییر شکلها در محل مجهولات اضافی کمک می‌گیرد و

نیروهای داخلی را بدست می‌آورد.

تغییر شکل هر عضو را می‌توان از حاصلضرب نرمی عضو در مقدار نیروی داخلی آن عضو بدست

$$B_0^t = [-4 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0 \quad 0],$$

$$B_1^t = \begin{bmatrix} -4 & 0 & 0 & 0 & 0 & -4 \\ 2 & 2 & 2 & -2 & -2 & -2 \\ 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$